

चाळीसाव्या पद्याचा गुप्त इतिहास — संख्या आठ

डोंगर

Jeff Pippenger

2026-04-05

पेत्रासाठी रूपांतराच्या पर्वताचा प्रसंग पानियम आणि क्रूस यांच्या दरम्यान घडला; आणि दुसऱ्या एका रेषेवर, पेत्र ख्रिस्ताच्या सेवाकार्याच्या आरंभी झालेल्या त्याच्या बाप्तिस्म्याच्या आणि त्याच्या सेवाकार्याच्या शेवटी झालेल्या विजयोत्सवी प्रवेशानंतर लगेचच्या काळाच्या दरम्यान उभा आहे. बाप्तिस्मा, पर्वत, आणि विजयोत्सवी प्रवेशाच्या समाप्तीचे ते तीन मार्गचिन्हे, स्वर्गीय पित्याने ज्या तीन वेळा वाणी केली त्या तीन प्रसंगांनी चिन्हांकित आहेत. योहान 12 मधील तिसरा प्रसंग तो आहे, जेव्हा ग्रीक लोक येशूचा शोध घेत होते. बाप्तिस्मा 9/11 आहे; पर्वत हा पानियमच्या इतिहासात, पद सोळाच्या रविवारच्या नियमापर्यंत आहे. पेत्रासाठी ते पानियम होते; मग पर्वत, विजयोत्सवी प्रवेशाच्या समाप्तीपर्यंत, जी ख्रिस्त दुसऱ्यांदा गौरविला जाण्याच्या अगदी आधीची होती.

आता माझा आत्मा व्याकुळ झाला आहे; आणि मी काय म्हणू? पिता, मला या घटकेपासून वाचव; पण याच कारणासाठी मी या घटकेपर्यंत आलो आहे. पिता, आपल्या नावाचे गौरव कर. तेव्हा स्वर्गातून एक वाणी आली, म्हणाली, मी त्याचे गौरव केले आहे, आणि पुन्हा गौरव करीन. मग जे लोक तेथे उभे होते आणि त्यांनी ती ऐकली, त्यांनी म्हटले की मेघगर्जना झाली; इतर म्हणाले, एका देवदूताने त्याच्याशी बोलले. येशूने उत्तर देऊन म्हटले, ही वाणी माझ्यासाठी नव्हे, तर तुमच्यासाठी आली. आता या जगाचा न्याय होत आहे; आता या जगाचा अधिपती बाहेर फेकला जाईल. आणि मी, जर पृथ्वीवरून उंच केला गेलो, तर सर्व मनुष्यांना माझ्याकडे ओढीन. तो हे बोलला, याने तो कोणत्या प्रकारच्या मरणाने मरणार होता हे सूचित केले. योहान 12:27-33.

लेवीयव्यवस्था तेवीसावा अध्याय आणि पेन्टेकोस्टकाल यांनी चौकटीत बांधलेली रेषा अशी आहे की, तिच्या आरंभी तीन पायऱ्यांचा मार्गचिन्ह आहे, त्यानंतर पाच दिवस येतात; आणि तिच्या शेवटीही त्याच वैशिष्ट्यांचे एक मार्गचिन्ह आहे. त्या मार्गचिन्हांदरम्यान तीस दिवस याजकांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्याचा शेवट तुताऱ्यांच्या सणाने होतो. तुताऱ्यांचा सण, ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानानंतर चाळीस दिवस आपल्या शिष्यांना समक्ष शिकविल्यानंतर त्याचे आरोहण, आणि प्रायश्चित्ताचा दिवस—हे लेवीयव्यवस्था तेवीसाव्या अध्यायातील रेषेच्या समाप्तीच्या तीन पायऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या तीन पायऱ्यांनंतर पेन्टेकोस्टपर्यंत आणि मंडपांच्या सणापर्यंत पाच दिवस येतात. तिसऱ्यांदा स्वर्गीय पित्याने उच्चार केला तो अगदी त्याआधी, जेव्हा ग्रीक—जे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बाबेलमधून बाहेर बोलाविले गेलेल्यांचे प्रतिनिधित्व करतात—येशूशी भेट मागत होते. रविवारच्या कायद्याच्या अगोदरच येशू क्रूसावर ध्वज उभारला जाण्याची ओळख करून देतो. 9/11 रोजी पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली, आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ती पुन्हा प्रकाशित होते.

कैसरिया फिलिप्पी, म्हणजे पानियम, हा तिसरा प्रहर आहे; आणि कैसरिया मरीतीमा हा क्रूसाचा नववा प्रहर आहे, जेव्हा बाबेलमधून बाहेर येण्याचा पुकारा दिला जातो. क्रूसापूर्वी, पानियमच्या भविष्यसूचक इतिहासात असताना, पेत्र पर्वतावर आहे; परंतु तरीही तो विजयमय प्रवेशाच्या समाप्तीपूर्वीच आहे. पानियम सोळाव्या वचनातील क्रूसापर्यंत चालू राहते. पानियममधील पेत्र हा लेवीय पुस्तक तेवीस मधील कर्णध्वनीच्या सण, आरोहण आणि प्रायश्चित्त यांच्या त्रिस्तरीय इतिहासाच्या अगदी आधी आहे. पेत्र याजकाच्या विशेष शिक्षणाच्या तीस दिवसांत आहे.

पानियम येथे शिमोन पेत्र होतो, आणि विजयप्रवेशापूर्वी त्याच्याकडे पर्वतावर एक पाऊल असते. विजयप्रवेश दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताचे चित्रण करतो. केवळ पाचच विवाहात प्रवेश करतात, आणि त्रिगुणित वेमार्क व पेंटेकोस्ट यांमधील पाच दिवस हे विजयप्रवेशाचा आरंभ आहेत. तो तुताऱ्यांच्या सणापासून आरंभ होतो, परंतु तो वेमार्क तीन वेमार्कांच्या संयोजनाने बनलेला आहे. एकच वेमार्क म्हणून ते तुताऱ्यांच्या सणासह नॅशव्हिलवरील हल्ला ओळखून देतात. मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश नुकताच दृढ करण्यात आलेला असेल, आणि पाच शहाण्या कुमारिकांची

मिरवणूक त्या प्रक्रियेचा आरंभ करते जी क्रूसाच्या मृत्यू, दफन व पुनरुत्थानाकडे नेते, जो रविवारचा कायदा आहे.

पीटर पानियम येथे आहे, जेव्हा तो नॅशव्हिलच्या अग्निगोलांच्या भविष्यवाणीचे दुरुस्तीकरण करतो, आणि भविष्यवाणीच्या पूर्ततेच्या वेळी तुर्याच्या सणाचा नाद होण्यापूर्वी. भविष्यसूचक आवश्यकतेनुसार त्याने प्रथम पर्वतावर जाणे आवश्यक आहे, कारण विजयोत्सवी प्रवेशापूर्वी पर्वत होता. अब्राहाम पर्वतावर जाण्यापूर्वी त्याचे नाव बदलण्यात आले, आणि पीटरचे नाव पानियम येथे, तो पर्वतावर जाण्यापूर्वी, बदलण्यात आले. नॅशव्हिलच्या अग्निगोलांच्या भविष्यवाणीची पूर्तता होण्यापूर्वी पर्वत हा पीटरची कसोटी आहे. ती पूर्तता तिसरी आणि निर्णायक कसोटी आहे, जिथे स्वभाव आनंद किंवा लज्जा असा प्रकट होतो.

इ.स.पू. ४५७ ची रेषा राफिया आणि पानियम यांच्या दरम्यान समाप्त होते; उत्पत्तीच्या सतराव्या अध्यायातील करार राफियाशी जुळतो, आणि मत्तयाच्या सोळाव्या अध्यायातील करार पानियमशी जुळतो. पानियमपासून पेत्र पर्वतावर जातो, जसा अब्राहाम इसहाकाच्या बलिदानासाठी गेला. पेत्राच्या रेषेचा पर्वत अब्राहामाच्या काळातील पर्वताशी जुळतो.

अब्राहामचा मार्गचिन्ह तीन दिवसांचा होता. विजयप्रवेशाच्या वेळी ख्रिस्ताला वाहून नेण्यासाठी एका गाढवीला आणावयास दोन शिष्यांना पाठविण्यात आले, आणि अब्राहामच्या रेषेत त्याचा तीन दिवसांचा प्रवास इसहाकाच्या अर्पणासाठी लाकूड वाहून नेणाऱ्या दोन सेवकांची आणि एका गाढवाची निवड करण्यापासून आरंभ होतो. पर्वताकडे पेत्राचा आठ किंवा सहा दिवसांचा प्रवास, अब्राहामासाठी तीन दिवसांचा होता. पनियुम येथे पेत्र हा पर्वतापूर्वी आहे आणि यरुशलेमात प्रवेश सुरू करणाऱ्या गाढवीला सोडविण्यापूर्वी आहे; तेच ते ठिकाण आहे जिथे अब्राहामचे तीन दिवस आरंभ झाले. विजयप्रवेशात ख्रिस्त जैतून पर्वतावर थांबला आणि यरुशलेमासाठी रडला; अशा रीतीने देव आणि प्राचीन शब्दशः इस्राएल यांच्यामधील करारसंबंधाची समाप्ती चिन्हांकित झाली. पेत्राचा पर्वत विजयप्रवेशापूर्वी आहे; ख्रिस्ताचा पर्वत विजयप्रवेशाच्या दरम्यान आहे; आणि अब्राहामचा पर्वत प्रवेशाच्या समाप्तीला आहे.

२०२६ हे मध्यमावधी निवडणुकांचे वर्ष आहे, जेव्हा बायबलातील भविष्यवाणीतल्या सहाव्या राज्याचे दोनशे पन्नासावे वर्ष आपल्या गौरवशाली राज्याचा उत्सव साजरा करते. भविष्यसूचक मध्यबिंदू म्हणून तो उत्सव इ.स.पू. २०७ मधील अँटिओकस द ग्रेट याच्याशी सुसंगत आहे, जो राफिया आणि पॅनियम यांमधील मध्यबिंदू असून इ.स.पू. ४५७ पासूनच्या दोनशे पन्नास वर्षांच्या समाप्तीची खूण करतो.

आतापर्यंत उघडण्यात आलेल्या अध्याय अकरापासून अध्याय बावीसपर्यंतच्या चार ओळींचा आपण विचार करीत असताना, (कदाचित इतरही उदाहरणे असतील) आता आपण *The Desire of Ages* मधील त्या अध्यायांकडे वळतो. अध्याय अकरावा आहे *The Baptism*, आणि अध्याय बावीसावा आहे *Imprisonment and Death of John*. योहान हा प्रारंभी आणि शेवटी आहे, आणि अध्याय सतरावा, म्हणजे मधला अध्याय, हा *Nicodemus* आहे.

“निकोदेमुस प्रभूकडे त्याच्याबरोबर चर्चा करण्याच्या विचाराने आला होता, परंतु येशूने सत्याची मूलभूत तत्त्वे उघड करून दाखविली. त्याने निकोदेमुसाला म्हटले, तुला सैद्धांतिक ज्ञानाची इतकी आवश्यकता नाही, जितकी आध्यात्मिक पुनर्जन्माची आहे. तुझी जिज्ञासा तृप्त होण्याची नव्हे, तर तुला नवे हृदय मिळण्याची गरज आहे. स्वर्गीय गोष्टींची कदर करता यावी यासाठी तुला वरून नवे जीवन प्राप्त झाले पाहिजे. जोपर्यंत हा बदल घडून येत नाही, आणि सर्व गोष्टी नव्या करीत नाही, तोपर्यंत माझ्या अधिकाराविषयी किंवा माझ्या कार्याविषयी माझ्याबरोबर चर्चा केल्याने तुला तारणकारक असे काहीही हित होणार नाही.”

“निकोदेमाने पश्चात्ताप व बाप्तिस्मा यांविषयी, आणि लोकांना त्या व्यक्तीकडे निर्देश करणाऱ्या योहान बाप्तिस्ताच्या प्रचाराचे श्रवण केले होते—जो पवित्र आत्म्याने बाप्तिस्मा देणार होता. त्यालाच स्वतःला असे जाणवले होते की यहुदांमध्ये आध्यात्मिकतेचा अभाव आहे, आणि मोठ्या प्रमाणात ते दुराग्रह व ऐहिक महत्वाकांक्षा यांच्या अधीन झाले होते. मशीहाच्या आगमनावेळी परिस्थिती अधिक उत्तम होईल, अशी त्याने आशा बाळगली होती. तरीही बाप्तिस्ताच्या अंतःकरणाचा शोध घेणाऱ्या संदेशाने त्याच्यामध्ये पापाविषयी

दोषबोध उत्पन्न करण्यात यश मिळविले नव्हते. तो कठोर फरीशी होता, आणि आपल्या सत्कर्माचा त्याला गर्व होता. त्याच्या परोपकाराबद्दल व मंदिरातील सेवेच्या पोषणार्थ त्याने दाखविलेल्या उदारतेबद्दल त्याचा मोठा मान होता, आणि देवाची कृपा आपणावर आहे, अशी त्याला खात्री वाटत होती. आपल्या वर्तमान अवस्थेत आपण पाहूही शकणार नाही असे अतिशय शुद्ध राज्य आहे, या विचाराने तो चकित झाला." The Desire of Ages, 171.

The Desire of Ages मधील मध्यबिंदू निकोदेमाच्या ओळीत आढळतो, जो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या ओळीत अँडव्हेंटिझमला दिलेल्या शेवटच्या हाकेला प्रतिनिधित्व करतो. तो अशा एका वर्गाचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्याने ख्रिस्ताच्या अग्रदूताचा संदेश ऐकला होता, परंतु ज्यांना त्यांच्या लाओदिकीय स्थितीची जाणीव नव्हती.

"निकोदेमास याच्याशी झालेल्या संभाषणात येशूने तारणाची योजना आणि जगासाठीचे आपले ध्येय उलगडून दाखविले. त्यानंतरच्या आपल्या कोणत्याही प्रवचनांत त्याने स्वर्गाच्या राज्याचा वारसा मिळविणाऱ्यांच्या अंतःकरणांत केले जावे लागणारे कार्य इतके पूर्णपणे, टप्प्याटप्प्याने, स्पष्ट करून सांगितले नाही. आपल्या सेवाकार्याच्या अगदी प्रारंभीच त्याने महासभेच्या एका सदस्यापुढे, सत्य ग्रहण करण्यास सर्वाधिक तत्पर अशा मनापुढे, आणि लोकांसाठी नियुक्त केलेल्या एका शिक्षकापुढे सत्य प्रकट केले. परंतु इस्राएलच्या नेत्यांनी त्या प्रकाशाचे स्वागत केले नाही. निकोदेमासाने ते सत्य आपल्या अंतःकरणात दडवून ठेवले, आणि तीन वर्षे त्याचे फारसे प्रकट फळ दिसून आले नाही." The Desire of Ages, 176.

योहानाचा संदेश आणि त्याने ख्रिस्ताला दिलेला बाप्तिस्मा हे देवाचे भय बाळगण्याच्या पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करित होते. योहानाचा संदेश हा विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरण्याविषयीचा लाओदीकेयाचा संदेश होता, आणि ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यावेळी त्या संदेशाला सामर्थ्य प्राप्त झाले; जसे 1888 मध्ये जोन्स आणि वॅगनर यांचा संदेश लाओदीकेयाला दिलेला संदेश होता. ख्रिस्ताचा बाप्तिस्मा आणि 1888 यांनी 9/11 येथे लाओदीकेयाला संदेशाच्या आगमनाचे प्रतिरूप दर्शविले, जो राफिया आणि पानियम यांमधील मध्यबिंदूवर समाप्त होतो.

निकोदेमुस याचा अर्थ "लोकांचा विजय" असा होतो, आणि विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरविणे हा तो शिक्कामोर्तब करणारा संदेश आहे जो योहानाच्या संदेशासह आला, ज्यास बाप्तिस्म्यावेळी सामर्थ्य प्राप्त झाले, आणि जो ख्रिस्तासोबत निकोदेमुसाच्या मध्यरात्रीच्या भेटीत परिभाषित झाला. बावीसावा अध्याय योहानाच्या मृत्यूचे वर्णन करतो, ज्यामुळे त्याच्या शिष्यांना त्या निशाणाची ओळख पटते जे उंच केले जाणार होते आणि सर्व मनुष्यांना स्वतःकडे आकर्षित करणार होते. बाप्तिस्मा हा 9/11 तसेच 18 जुलै, 2020 पासून 31 डिसेंबर, 2023 पर्यंत दोन्ही होता, कारण बाप्तिस्मा मृत्यू (2020), दफन (साडेतीन दिवस) आणि पुनरुत्थान (31 डिसेंबर, 2023) यांचे चित्रण करतो. मग मध्यरात्रीची ती भेट येते, जिथे लोकांचा विजय हा पुन्हा जन्म घेणे असा दर्शविला आहे, लाओदीकेयाच्या आंधळेपणापासून फिलादेल्फियनाच्या वीस-वीस दृष्टीपर्यंत. मग ख्रिस्ताची कृत्ये त्या निशाणाला उंच उभारणे म्हणून मांडली जातात.

अब्राहामाकरिता योहानाच्या रेषेतील ख्रिस्ताची कृत्ये इसहाकाच्या बलिदानाशी अनुरूप आहेत. पेत्राकरिता ही रेषा समुद्रकिनार्यावरील कैसरीया, म्हणजे नवव्या प्रहरातील कैसरीया मरितिमा येथे समाप्त होते, जिथे क्रूस सर्व मनुष्यांना विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरविण्याच्या विजयाकडे बोलावितो; हाच तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे. तिसऱ्या देवदूताचा संदेश हा इस्लामच्या तिसऱ्या शापाचा संदेश आहे, जो इस्लामच्या गाढवाशी बिलामाच्या पहिल्या भेटीत 9/11 रोजी आला; त्यानंतर 7 ऑक्टोबर 2023 रोजी शब्दशः गौरवशाली देशावर झालेल्या हल्ल्यांचे द्विगुणीकरण झाले; आणि मग बिलाम प्राचीन शब्दशः व आधुनिक आध्यात्मिक गौरवशाली देशाच्या द्राक्षमळ्यांतून इस्लामच्या गाढवाला चालवित असताना नॅशविल येथे दुसरा प्रहार झाला. तिसरा प्रहार हा लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याचा भूकंप आहे. तेथे इसहाक अर्पिला जातो; तेथे पांढरी वस्त्रे, म्हणजे हुतात्म्याचे वस्त्र, देण्यात आलेल्या मोठ्या समुदायाचे प्रतीक असलेल्या योहानाच्या शिष्यांनी ध्वजचिन्हाची कृत्ये ऐकली आणि पाहिली. उत्पत्ति, मत्तय आणि The Desire of Ages यांतील मध्यबिंदू एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाची आणि अन्यजातींच्या

पाचारणाची ओळख करून देतात.

ख्रिस्ताने निकोदेमाला दिलेले स्पष्टीकरण वाऱ्याच्या कार्याविषयी होते, जरी त्याचे कार्य अदृश्य असले तरी.

“निकेदम अजूनही गोंधळलेला होता, आणि येशूने आपला अर्थ स्पष्ट करण्यासाठी वाऱ्याचे उदाहरण दिले: ‘वारा जिकडे त्याची इच्छा असेल तिकडे वाहतो, आणि त्याचा आवाज तू ऐकतोस; पण तो कोठून येतो आणि कोठे जातो हे तुला कळत नाही; आत्म्यापासून जन्मलेला प्रत्येकजण तसाच असतो.’”

“झाडांच्या फांद्यांमध्ये वारा ऐकू येतो, तो पाने व फुले सळसळवितो; तरी तो अदृश्य असतो, आणि तो कोठून येतो व कोठे जातो हे कोणालाही ठाऊक नसते. तसेच पवित्र आत्म्याचे हृदयावर होणारे कार्य आहे. ते वाऱ्याच्या हालचालींप्रमाणेच स्पष्ट करून सांगता येत नाही. एखाद्या व्यक्तीला नेमका वेळ किंवा ठिकाण सांगता येणार नाही, किंवा परिवर्तनाच्या प्रक्रियेमधील सर्व परिस्थितींचा मागोवा घेता येणार नाही; परंतु यावरून तो अपरिवर्तित आहे, हे सिद्ध होत नाही. वाऱ्याप्रमाणेच अदृश्य अशा कार्यसामर्थ्याने ख्रिस्त सतत हृदयावर कार्य करीत असतो. थोडे थोडे करून, कदाचित स्वीकारणाऱ्यास नकळत, अशा छाप पडत जातात की ज्यांचा कल आत्म्यास ख्रिस्ताकडे ओढण्याचा असतो. या छाप त्याच्यावर मनन करण्याद्वारे, पवित्र शास्त्रवाचनाद्वारे, किंवा जिवंत प्रचारकाच्या मुखातून वचन ऐकण्याद्वारे ग्रहण केल्या जाऊ शकतात. अचानक, जेव्हा आत्मा अधिक थेट आवाहनासह येतो, तेव्हा आत्मा आनंदाने स्वतःला येशूस समर्पित करतो. अनेक जण याला अचानक परिवर्तन असे म्हणतात; परंतु ते देवाच्या आत्म्याच्या दीर्घकाळ चाललेल्या विनवणीचे फलित असते,—एक धीराचे, प्रदीर्घ असे कार्य.”

“वारा स्वतः अदृश्य असला तरी तो दिसणारे व जाणवणारे परिणाम उत्पन्न करतो. त्याचप्रमाणे, आत्म्यावरील पवित्र आत्म्याचे कार्य त्याच्या तारणदायी सामर्थ्याचा अनुभव घेतलेल्या प्रत्येक मनुष्याच्या प्रत्येक कृतीत प्रगट होईल. जेव्हा देवाचा आत्मा हृदयाचा ताबा घेतो, तेव्हा तो जीवनाचे रूपांतर करतो. पापी विचार दूर केले जातात, दुष्ट कृत्यांचा त्याग केला जातो; क्रोध, मत्सर आणि कलह यांची जागा प्रेम, नम्रता आणि शांती घेतात. दुःखाची जागा आनंद घेतो, आणि मुखमंडल स्वर्गाच्या प्रकाशाचे प्रतिबिंब दाखवते. ओझे उचलणारा हात कोणी पाहत नाही, किंवा वरच्या प्रांगणांतून उतरून येणारा प्रकाश कोणी निरखत नाही. जेव्हा विश्वासाने आत्मा स्वतःला देवाच्या स्वाधीन करतो, तेव्हा आशीर्वाद येतो. मग मानवी डोळ्यांना न दिसणारे ते सामर्थ्य देवाच्या प्रतिमेत एक नवीन अस्तित्व निर्माण करते.” *The Desire of Ages*, 172, 173.

९/११ रोजी उत्तरकालीन वर्षावाची शिंपण सुरू झाली. ९/११ रोजी, बायबलमधील भविष्यवाणीत “पूर्ववारा” असे दर्शविलेले इस्लाम, एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनास आरंभ झाला त्या वेळी प्रकट झाले. उत्तरकालीन वर्षाव—जो जखऱ्या यांच्या दोन सोन्याच्या नळ्यांतून उतरून येणाऱ्या “सोन्याच्या तेलाने” दर्शविलेला एक संदेश आहे—याने लाओदीकियातील सातव्या दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्टांना पश्चात्तापासाठी बोलाविण्याचे कार्य सुरू केले. पवित्र आत्म्याचा वारा, लिहिलेले सर्व काही शिकविण्याच्या आपल्या कार्याला लागला, आणि यिर्मयाच्या प्राचीन मार्गाच्या संदेशाचा उपयोग करून आंधळ्या लाओदीकियांच्या अंतःकरणांशी बोलू लागला. निकोदेमास याला दर्शविलेल्या पवित्र आत्म्याच्या कार्याचे अधिक सविस्तर स्पष्टीकरण म्हणजे, “स्वर्गाच्या राज्याचे वारस होऊ इच्छिणाऱ्या सर्वांच्या अंतःकरणांत करावयास आवश्यक असलेले,” “पाऊलोपाऊल” असे कार्य होय. ख्रिस्ताने या प्रक्रियेची तुलना वाऱ्याच्या कार्याशी केली, आणि ही प्रक्रिया ९/११ रोजी आलेल्या “पूर्ववारा”च्या कालखंडात घडते. यशया हाच कालखंड प्रचंड वाऱ्याच्या दृष्टीने संबोधतो.

मर्यादेने, जेव्हा तो पुढे निघून जातो, तेव्हा तू त्याच्याशी वाद करशील; पूर्वेकडील वाऱ्याच्या दिवशी तो आपला प्रचंड वारा थांबवितो. म्हणून याच्याद्वारे याकोबाचे अधर्मशुद्धीकरण होईल; आणि त्याचे पाप दूर करण्याचे हेच सर्व फळ आहे; जेव्हा तो वेदीचे सर्व दगड फोडून टाकलेल्या खडूच्या दगडांसारखे करील, तेव्हा उपवर्ने व प्रतिमा उभ्या राहणार नाहीत. यशया 27:8, 9.

अंतकाळात सर्व संदेष्टे एकमेकांशी सुसंगत आहेत, आणि यशयाचा “प्रचंड वारा” हा योहानाच्या संघर्षाच्या त्या वाऱ्यांप्रमाणेच आहे, जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात आवरून धरले जातात. यशयाचा प्रचंड वारा हा पूर्वेकडील वारा आहे, जो यशयाच्या साक्षीमध्ये “थांबविला” जातो, आणि योहानाच्या साक्षीमध्ये आवरून धरला जातो. योहानाचे संघर्षाचे वारे देवाच्या लोकांवर शिक्का मारला जाईपर्यंत थांबवून धरले जातात, आणि यशयाचा पूर्वेकडील वारा हा त्या काळाशी ओळखला जातो, जेव्हा “याकोबाचा अधर्म” “शुद्ध” केला जातो. “शुद्ध” असा अनुवाद केलेल्या हिब्रू शब्दाचा अर्थ प्रायश्चित्त केला जातो असा आहे. योहानाचे शिक्कामोर्तब हेच यहेज्केल अध्याय नऊमधील आहे आणि तेच याकोबाच्या अधर्माच्या शुद्धीकरणासमान आहे. जे दूत यरुशलेमभर फिरून आक्रोश करणाऱ्यांवर आणि विलाप करणाऱ्यांवर खूण करतात, तेच “पूर्वेकडून” वर येणारे दूत आहेत.

यानंतर मी पृथ्वीच्या चार कोपऱ्यांवर उभे असलेले चार देवदूत पाहिले; ते पृथ्वीचे चार वारे धरून ठेवत होते, जेणेकरून पृथ्वीवर, समुद्रावर किंवा कोणत्याही वृक्षावर वारा वाहू नये. आणि मी पूर्वेकडून वर येणारा दुसरा एक देवदूत पाहिला; त्याच्याजवळ जिवंत देवाचा शिक्का होता; आणि ज्यांना पृथ्वीला व समुद्राला हानी पोहोचविण्याचा अधिकार देण्यात आला होता त्या चार देवदूतांना त्याने मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हटले, “जोपर्यंत आम्ही आपल्या देवाच्या सेवकांच्या कपाळांवर शिक्का मारत नाही, तोपर्यंत पृथ्वीला, समुद्राला किंवा वृक्षांना हानी पोहोचवू नका.” प्रकटीकरण 7:1-3.

तो देवदूत ख्रिस्त आहे, आणि पेन्टेकोस्टच्या काळात शिष्यांना समोरासमोर चाळीस दिवस शिकविल्यानंतर तो आरोहित झाला; तसेच, लेवीयविधी तेवीस मधील तुर्यांच्या सणाच्या वेळी, याजकांचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या तीस या संख्येने दर्शविलेल्या याजकांबरोबर समोरासमोर तीस दिवस शिकविल्यानंतर तो आरोहित होतो.

2026 हे मध्यावधी निवडणुकांचे वर्ष आहे, आणि या निवडणुका भविष्यसूचक मार्गचिन्हे म्हणून आधीच पुष्टी झालेल्या आहेत. जर डेमोक्रॅट्सनी 2020 ची निवडणूक चोरली नसती, तर ट्रम्पने रोमच्या उकल न होणाऱ्या गूढार्थाची पूर्तता केली नसती. रोमचा तो गूढार्थ असा आहे की ते आठवे आहे, आणि ते सातांपैकीच आहे. तो गूढार्थ ट्रम्पची ओळख पशूच्या प्रतिमेचा प्रतिनिधी म्हणून करून देतो, जो नेहमी आठवा म्हणून वर येतो, तरी तो सातांपैकीच असतो. दानिएल सातमध्ये, लहान शिंग वर येण्यासाठी मूर्तिपूजक रोमच्या दहा शिंगांपैकी तीन शिंगे दूर केली जाणे आवश्यक होते. तेथे पोपसत्ताक रोम इतर सात शिंगांमध्ये आठवे म्हणून वर आले, तरी ते मूर्तिपूजक रोममधूनच पुढे आले, कारण ते सातांपैकीच असणार होते. दानिएल आठमध्ये मेडो-पर्शियन साम्राज्याचे प्रतिनिधित्व दोन शिंगांनी केले गेले, त्यानंतर ग्रीस एकच शिंग होते, जे तुटल्यानंतर चार शिंगे निर्माण झाली; अशा प्रकारे रोम येण्यापूर्वी सात शिंगे झाली होती, आणि रोमचे लहान शिंग हे आठवे आहे. रोम नेहमी आठवे म्हणून वर येते आणि सातांपैकीच असते, या वस्तुस्थितीचे इतरही साक्षीदार आहेत; परंतु त्या गूढार्थाचा मुख्य संदर्भबिंदू प्रकटीकरण अध्याय सतरावा हा आहे.

आणि येथे तो बुद्धिमान मन आहे. ते सात मस्तके म्हणजे सात पर्वत आहेत, ज्यांच्यावर ती स्त्री बसलेली आहे. आणि सात राजे आहेत: पाच पडले आहेत, आणि एक आहे, आणि दुसरा अजून आलेला नाही; आणि तो येईल तेव्हा, त्याने थोडा काळ टिकले पाहिजे. आणि जो पशू होता, आणि नाही, तोच आठवा आहे, आणि तो त्या सातांपैकी आहे, आणि तो विनाशात जातो. प्रकटीकरण 17:9-11.

२०२० मधील चोरी झालेल्या निवडणुकीने निवडणुकीला एक भविष्यवाणीपर मार्गचिन्ह म्हणून ओळख दिली. या वास्तवाचा दुसरा साक्षीदार अध्यक्ष कार्टर यांच्या संदर्भात आहे. रेगन हा त्या राष्ट्राध्यक्षांपैकी पहिला होता, जे ट्रम्पपर्यंत नेतात, जो सातांपैकी असलेला आठवा आहे, कारण तो रोमची प्रतिमा उभी करतो. १९८९ मधील अंतकाळाच्या समयापासूनच्या आठ राष्ट्राध्यक्षांच्या मालिकेतील रेगन हा पहिला होता. १९८९ हे दानिएल अकरा, वचने एक ते चार, यामध्ये पूर्ण झाले, आणि ते सर्वात श्रीमंत राष्ट्राध्यक्षाची साक्ष मांडते. रेगनच्या आधी त्या वेळेपर्यंतच्या इतिहासातील सर्वात वाईट अध्यक्ष होता. कार्टर यांनी इस्लामच्या एका न सुटलेल्या संकटासह पद सोडले. सत्तेचाळीस वर्षांनंतर ट्रम्प सध्या डेमोक्रॅट कार्टरने रेगनसाठी मागे ठेवलेली समस्या सोडवत आहे. कारण पहिला आणि अल्फा रेगन हा रिपब्लिकन होता, जो समाप्तीच्या आणि ओमेगातील एका रिपब्लिकनचे प्रतीक आहे, म्हणून ट्रम्पलाही मागील डेमोक्रॅट अध्यक्षांने निर्माण केलेल्या इस्लामच्या संकटाचा वारसा मिळणे आवश्यक होते;

आणि भविष्यवाणीच्या आवश्यकतेनुसार तो त्या वेळेपर्यंतच्या इतिहासातील सर्वात वाईट अध्यक्ष असला पाहिजे होता. ओबामाने, अर्थातच, ही सर्व भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्ये पूर्ण केली, आणि बायडेननेही. रेगनने अंतिम व्यक्तीचे प्रतीक होण्यासाठी, त्याला केवळ आठव्याचेच नव्हे तर सहाव्याचेही प्रतीक असणे आवश्यक होते. असे करताना, यहूदाच्या वंशातील सिंहाला, दोन्ही प्रसंगांत ट्रम्पच्या आधी आलेल्या अपयशी अध्यक्षपदांच्या अनुक्रमाची खात्री करण्यासाठी, निवडणुकांवर नियंत्रण ठेवावे लागले. निवडणुका हे एक भविष्यवाणीपर मार्गचिन्ह आहे, आणि २०२६ हे त्या अध्यक्षासाठी मध्यमावधी निवडणुकांचे वर्ष आहे, जो सातांपैकी असलेला आठवा आहे.

संयुक्त राज्यांच्या दोनशे पन्नास वर्षांच्या रेषेची सुरुवात 1776 मध्ये झाली आणि तिचा परिपाक 2026 मध्ये होतो. इ.स.पू. 457 च्या दोनशे पन्नास वर्षांच्या रेषेचा परिपाक इ.स.पू. 207 मध्ये झाला, अकराव्या आणि पंधराव्या वचनांच्या दरम्यान, राफिया आणि पॅनियमच्या युद्धांच्या मध्ये. राफिया भविष्यवाणीच्या दृष्टीने उत्पत्ती सतराव्या सुतेच्या कराराशी संरेखित आहे, आणि पॅनियम भविष्यवाणीच्या दृष्टीने मत्तय सोळामधील एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या कराराशी संरेखित आहे. 2026 हे इ.स.पू. 207 शी संरेखित आहे, अकराव्या आणि पंधराव्या वचनांच्या दरम्यान—राफिया आणि पॅनियम यांच्या दरम्यान, जे देवाच्या निवडलेल्या लोकांबरोबरच्या पहिल्या करार आणि देवाच्या निवडलेल्या लोकांबरोबरच्या शेवटच्या करार यांच्या दरम्यानही आहे.

इ.स.पूर्व २०७ च्या मध्यबिंदूवर आणि २०२६ वर समाप्त होणाऱ्या दोनशे पन्नास वर्षांच्या रेषा, इ.स. ६४ मध्ये रोम नगर जळाले तेव्हा आरंभ झालेल्या छळाच्या दोनशे पन्नास वर्षांच्या रेषेशी जुळतात. तेथून आरंभ करून, एका विचित्र मनुष्याद्वारे येऊ घातलेल्या विनाशाचा सात वर्षांचा इशारा यरुशलेमच्या रहिवाशांना जाहीर करण्यात आला. जेव्हा इ.स. ७० वर्ष आले आणि यरुशलेमाचा नाश झाला, तेव्हा देवाची मंडळी विखुरली गेली आणि त्यांनी संपूर्ण जगात सुवार्ता पसरविली. ज्याच वेळी एफिससची मंडळी पुनरुत्थानाचा पॅटेकोस्टल संदेश जाहीर करित होती, त्याच वेळी स्मुर्नाची मंडळी दर्शवित असलेला छळ आरंभ झाला, कारण भविष्यवाणीच्या आवश्यकतेनुसार त्या दोन मंडळ्या काही काळ समांतर चालणार होत्या. पौल हा एफिससच्या भविष्यवाणीसंबंधी मंडळीचा एक नेता होता, तरी त्याने या दोन्ही इतिहासांविषयी लेखन केले.

अन्तियुखिया, आइकोनियम व लुस्त्रा येथे माझ्यावर आलेले छळ व क्लेश; किती छळ मी सोसले; तरी त्या सर्वांतून प्रभूने मला सोडविले. आणि जे सर्व ख्रिस्त येशूमध्ये भक्तिभावाने जगू इच्छितात, त्यांना छळ सहन करावाच लागेल. २ तीमथ्य ३:११, १२.

ए. टी. जोन्स इ.स. ६४ मध्ये सुरू होऊन इ.स. ३१३ मधील मिलानच्या जाहीरनाम्यापर्यंत संपणारा दोनशे पन्नास वर्षांचा कालखंड ओळखून दाखवितात. त्या वर्षामध्ये देवाच्या लोकांविरुद्धचा छळ मूर्तिपूजक रोमकडून चालविला गेला, परंतु स्मुर्ना येथील मंडळीला दिलेल्या संदेशात दहा दिवसांची ओळख करून दिली आहे, जे त्या कालखंडातील अत्यंत भयंकर छळाचे प्रतिनिधित्व करतात.

तू जे दुःख भोगशील त्या कोणत्याही गोष्टीची भीती बाळगू नकोस; पाहा, सैतान तुमच्यापैकी काहींना तुरुंगात टाकील, जेणेकरून तुमची परीक्षा व्हावी; आणि तुम्हांला दहा दिवस क्लेश भोगावे लागतील: मृत्यूपर्यंत विश्वासू राहा, आणि मी तुला जीवनाचा मुकुट देईन. प्रकटीकरण 2:10.

सम्राट डायोक्लेशियन याच्याद्वारे दर्शविण्यात आलेला छळाचा तो कालावधी दहा वर्षांचा होता; त्याची सुरुवात इ.स. 303 मध्ये झाली आणि समाप्ती इ.स. 313 मध्ये झाली, जेव्हा सम्राट कॉन्स्टन्टाईन द ग्रेट राज्य करित होता, जसे तो इ.स. 321 च्या पहिल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी राज्य करित होता, आणि जेव्हा त्याने इ.स. 330 मध्ये रोमचे पूर्व व पश्चिम असे विभाजन केले. इ.स. 313 हे मिलान येथे झालेल्या राजनैतिक विवाहाने भविष्यसूचक रीतीने चिन्हांकित झाले, जेव्हा सम्राट कॉन्स्टन्टाईनने (पश्चिमेचा शासक) आपल्या सावत्र बहिणी फ्लाव्हिया जुलिया कॉन्स्टान्शिया हिचा विवाह लिसिनियसशी लावून दिला; लिसिनियस हा रोमन साम्राज्याच्या पूर्वेकडील (किंवा लवकरच पूर्वेकडील होणाऱ्या) भागावर नियंत्रण ठेवणारा सम्राट होता. कॉन्स्टन्टाईनने इ.स. 330 मध्ये राज्याचे पूर्व व पश्चिम असे विभाजन केले तेव्हा त्या विवाहाचा प्रतीकात्मक अंत झाला.

नेरोचा २५० वर्षांचा कालखंड सात वर्षांच्या अशा एका कालखंडाने आरंभ होतो, जो जगाच्या अंताचे प्रतिरूप ठरणाऱ्या एका वेढ्याने सुरू होतो आणि त्याच वेढ्याने समाप्त होतो. त्या कालखंडाच्या शेवटी छळाची स्वतंत्र अशी दहा वर्षे होती. हा कालखंड इफिससच्या काळात सुरू झाला; त्यानंतर त्याने स्मुर्नाच्या इतिहासाचा समावेश केला, आणि मग तडजोडीच्या कॉन्स्टन्टाईनच्या चर्चपर्यंत पोहोचला, जेव्हा इ.स. ३१३ मध्ये पर्गामोसची मंडळी प्रकट झाली.

इ.स. 313 ते 330 पर्यंतची ती सतरा वर्षे राफिया आणि पानियम यांच्या इतिहासात आपला समांतर प्रत्यय शोधतात, जिथे इ.स.पू. 217 मधील युद्ध आणि इ.स.पू. 200 मधील युद्ध यांमध्ये सतरा वर्षांचे अंतर आहे. राफियाच्या युद्धात प्टोलेमी विजयी झाला, परंतु पानियमच्या युद्धाच्या आधीच तो मृत होऊन गेलेला असेल. तरीही त्याने इ.स.पू. 221 पासून इ.स.पू. 204 पर्यंत सतरा वर्षे राज्य केले. सतरा-सतरा वर्षांच्या तीन दुव्यांनी बांधलेल्या 250 वर्षांच्या तीन रेषा हे विचारात घेण्यास भाग पाडतात की 313 हे 2026 शी संरेखित होते.

३१३ हे छळापासून तडजोडीकडे झालेल्या एका वेगळ्या संक्रमणाचे द्योतक होते; अशा प्रकारे ३१३ हे स्मुर्नाहून पर्गामुसकडे झालेल्या बदलाने प्रतिरूपित केलेल्या काही भविष्यसूचक स्वरूपाच्या परिवर्तनाचे प्रतीक ठरते. पहिले पाऊल एका राजनैतिक विवाहाद्वारे दर्शविले गेले, ज्याचा शेवट सतरा वर्षांनी घटस्फोटात झाला. दुसरे पाऊल म्हणजे पहिला रविवार कायदा होता. प्रेरणा आपल्याला कळविते की रविवार कायद्याच्या आधी टप्प्याटप्प्याने पुढे जाणारी एक प्रगत प्रक्रिया असते, ज्यात त्या रविवार कायद्यापूर्वीचे रविवारविषयक कायदे समाविष्ट असतात—ज्याची व्याख्या अशी केली जाते की तो तुम्हाला रविवार पाळण्यास भाग पाडतो आणि देवाच्या सातव्या-दिवसाच्या शब्दाचा पालन केल्याबद्दल तुमचा छळही करतो.

“लवकरच उद्भवणाऱ्या संघर्षात कोणत्या साधनांचा उपयोग केला जाईल हे वाचकाला समजून घ्यायचे असेल, तर त्याने भूतकाळातील युगांत त्याच उद्देशासाठी रोमने वापरलेल्या उपाययोजनांची नोंद शोधून पाहावी. पापिस्ट आणि प्रोटेस्टंट एकत्र येऊन जे त्यांच्या धर्ममतांना नाकारणाऱ्यांशी कसे वागतील हे त्याला जाणून घ्यायचे असेल, तर रोमने सबाथा आणि त्याचे समर्थक यांच्याविषयी जो आत्मा प्रकट केला, तो त्याने पाहावा.”

“राजाज्ञा, सार्वत्रिक परिषदा, आणि लौकिक सत्तेच्या आधाराने टिकवून ठेवलेल्या चर्चच्या विधिनियम—ही ती पावले होती ज्यांच्याद्वारे त्या मूर्तिपूजक सणाने ख्रिस्ती जगतात आपले सन्मानाचे स्थान प्राप्त केले. रविवार पाळण्याची सक्ती करणारा पहिला सार्वजनिक उपाय म्हणजे कॉन्स्टन्टाईनने जाहीर केलेला कायदा होय. (A.D. 321.) या आज्ञापत्रानुसार नगरांतील लोकांनी ‘सूर्याच्या पूज्य दिनी’ विश्रांती घ्यावी, परंतु खेड्यातील लोकांना आपली कृषीकार्ये चालू ठेवण्याची परवानगी देण्यात आली. जरी तो प्रत्यक्षात एक मूर्तिपूजक कायदा होता, तरीही ख्रिस्ती धर्माचा नाममात्र स्वीकार केल्यानंतर सम्राटाने त्याची अंमलबजावणी केली.” The Great Controversy, 573, 574.

इ.स. 313 मधील मिलानचा जाहीरनामा हा “राजाज्ञा” होता; त्यानंतर “सार्वत्रिक परिषदा आणि लौकिक सत्तेच्या आधाराने टिकवून ठेवलेले चर्च-विधी हे त्या पायऱ्या होत्या.” या प्रगत पायऱ्या इ.स. 321 मधील पहिल्या रविवार-कायद्यापर्यंत घेऊन गेल्या. त्या पायऱ्यांपैकी एक म्हणजे “चर्च-विधी,” जसे की रविवार-पालन, जे “लौकिक सत्तेच्या आधाराने टिकवून ठेवलेले” होते. 1888 चा कालखंड सेनेटर ब्लेअर यांनी सेनेटसमोर मांडलेल्या रविवार-कायद्यांच्या मालिकेकडे निर्देश करतो, जी कधीही पुढे गेली नाही; परंतु त्याच इतिहासकाळात अनेक राज्ये राज्य-लागू रविवार-कायदे संमत करित होती. हे दोन साक्षीदार इ.स. 313 ला असा एक मार्गचिन्ह म्हणून ओळखून देतात की, जिथे “राजाज्ञा,” जसे की कार्यकारी आदेश, पृथ्वीच्या पशूच्या इतिहासातील एका संक्रमणाला चिन्हांकित करतात; तो पशू अखेरीस अजगराप्रमाणे बोलणार आहे.

जेव्हा संयुक्त संस्थाने अजगरासारखे बोलते, तेव्हा ते बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून समाप्त होते; आणि ते असे त्या प्रकारे बोलूनच करते, जसे ते सहावे राज्य म्हणून आपल्या राज्यकाळाच्या प्रारंभी बोलले होते. १७९८ मध्ये, संयुक्त संस्थानांनी Alien and Sedition Acts मंजूर केले, ज्यांनी रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप दर्शविले. १७९८ मधील Alien and Sedition Acts हे १७७६ मध्ये Declaration of

Independence पासून आरंभ होऊन, त्यानंतर १७८९ मध्ये Constitution येऊन पूर्ण झालेल्या तीन पावलांपैकी तिसरे पाऊल होते. ही तीन पावले ३१३, ३२१ आणि ३३० यांच्याशी अनुरूप आहेत.

1776, 1789 आणि 1798 ही सर्व कृत्ये "बोलणे" म्हणून परिभाषित केली जातात, कारण प्रेरणा आपल्याला सांगते की "राष्ट्राचे बोलणे म्हणजे त्याच्या विधिमंडळीय आणि न्यायिक अधिकाऱ्यांची कृती होय." 313, 321 आणि 330 ही सर्व महा-कोन्स्टन्टाइनशी संबंधित मार्गचिन्हे आहेत. प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलचा, म्हणजेच उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील अशा दोन्ही राज्यांचा, अंत घटस्फोट म्हणून प्रतीकित केला आहे, आणि हाच अर्थ 330 मध्ये दर्शविला आहे. पूर्व आणि पश्चिम यांच्यामधील असा एक घटस्फोट, त्या विवाहात जो त्यापूर्वी सतरा वर्षांनी, मिलानच्या जाहीरनाम्याच्या विवाहाने, सुरू झाला होता. रविवारी कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थाने आपल्या परीक्षाकालाचा प्याला पूर्ण भरून काढलेला असेल, आणि प्राचीन इस्राएलाकरिता दूध व मध वहाणाऱ्या देशाने जसे प्रतिरूप दिले, त्या अर्थाने आपल्या भविष्यवाणीतील उद्देशाच्या दृष्टीने तिचा देवाशी घटस्फोट होईल. प्रेरणा म्हणते की राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येतो. हे तेव्हा घडते जेव्हा देव 330 वर्षांनी दर्शविल्याप्रमाणे गौरवशाली देशाशी घटस्फोट करतो. 313 च्या विवाहापासून 321 मध्ये वाढत जाणाऱ्या रविवारी कायद्यांच्या मालिकेतील पहिल्या कायद्यापर्यंत, आणि 330 च्या घटस्फोटापर्यंत. 1776 हे 313 शी संरेखित होते, आणि 1789 हे 321 शी संरेखित होते, आणि 1798 हे 330 शी संरेखित होते.

330 हे इ.स.पू. 31 मधील Actium च्या युद्धापासूनच्या 360 वर्षांच्या पूर्णतेचेही प्रतीक आहे. Actium हे रोमसमोरील तिसरे अडथळे होते, आणि म्हणून ते त्या रविवार कायद्याचे प्रतिरूप ठरते, ज्यामध्ये आधुनिक रोम आपले दुसरे व तिसरे अडथळे जिंकते. 330 या waymark वर Panium चे युद्ध Actium च्या युद्धाशी जोडले जाते. इ.स.पू. 217 मधील Raphia चे युद्ध 2014 मधील युक्रेनियन युद्धाशी सुसंगत ठरते; त्यानंतर 2015 मध्ये Trump ने आपली पहिली अध्यक्षीय मोहीम सुरू केली; 2020 मध्ये पृथ्वी-पशूची दोन्ही शिंगे मारली गेली; 2023 मध्ये ती दोन्ही पुनरुत्थित झाली. 2024 मध्ये पायाभूत तत्वांच्या परीक्षेची सुरुवात झाली आणि 2025 मध्ये आठव्या अध्यक्षीय आणि त्याच्या papal counterpart चा भविष्यवाणीतील संयोग त्यांच्या परस्पर शपथविधींनी चिन्हांकित झाला.

पुढील लेखात आपण या गोष्टींचा पुढे विचार करू.